

за да уръда този въпросъ съ Богориди. Азъ оти-
дохъ въ Виена и започнахъ пръговоритъ съ него.
Богориди, види се, че познавалъ много добръ харак-
тера на Раковски. Той ми говореше, че е готовъ да
иди съ въстаницитъ, каквito мислеше, че ще бж-
датъ не по-малко отъ 2000 души добри момци, и съ
Раковски като войвода въ България, но настояваше
че азъ ще бжда съ тѣхъ и че той има голъмо до-
вѣrie въ мене. За това желае да свържимъ по-
между си едно съгласително, защото той се съ-
мнява въ Раковски, който като се намѣрва съ въ-
станицитъ, като тѣхенъ войвода, и при добъръ
успѣхъ на въстанието, може да поискан да прѣмахне
нѣкакъ Богориди и да остане той глава на Бъл-
гария. За това въ такъвъ случай азъ да внимавамъ
добръ и да бжда на негова страна. На подобно
нѣщо не се очаквахъ никога; то ми направи едно ло-
шаво впечатление, съвсѣмъ противно на моя харак-
теръ. Казахъ на Богориди: Азъ не вѣрвамъ щото
Раковски да си помисли подобно нѣщо, за мене той
не е освѣнъ войвода, ако той си тури въ ума да
става князъ на България, то не само азъ ще бжда
противенъ, но вѣрвамъ че и много други българи
ще сж противъ него. За това бждете спокойни отъ
тази страна. Богориди каза, че безъ подобно нѣщо
той не се рѣшава да прави нищо. Тогава азъ му
повторихъ, че въ такъвъ случай, ако се появи та-
кова нѣщо, то ще стане причина, да се разтури цѣ-
лото свѣщенно дѣло, прочее резултата ще бжде, че
не се вѣрши едно голъмо и свѣто дѣло за общото
добро и щастие на отечеството България, а се прѣ-
слѣдватъ само частни и лични интереси. При едно
такова свѣто дѣло трѣбва сѣкой българинъ да се
старае за отстранението на частнитъ и лични инте-
реси. Прочее азъ Ви обѣщавамъ, че ще бжда спра-
ведливъ въ такъвъ случай, и ще се старая да се
отстрани подобно нѣщо. Тогава Богориди се увѣри
още повече въ мене и ми каза, че азъ съмъ
честенъ човѣкъ и правъ патриотъ, за това той се
основава напълно въ моето честно слово. Тогава